

Filozofia IDO i Droga Honorowego Wojownika

<Nowoczesne Bushido >

We wszystkich krajach, we wszystkich klubach i sekcjach judo adepci powinni podążać 4 edukacyjnymi ścieżkami sztuk walki. Te ścieżki to:

- Samodoskonalenie
- Samodyscyplina
- Samorealizacja
- Samokontrola

Eksperci sztuk walki będący jednocześnie nauczycielami widzą w nauczaniu sztuk walki kultywowanie wartości uniwersalnych (– patrz Kano 1932 Fredersdorf 1986; Czerwenka-Wenkstetten 1993; Sato 1998; Jaskólski 2000; Kalina 2000; Cynarski 2004a; Neumann *et al.* 2004; Jaskólski, Migasiewicz, Kurzawski 2008; Piwowarski 2011).

Tradycyjne wartości wojownika Dalekiego Wschodu – takie jak siła fizyczna, samokontrola, nieuleganie emocjom w dobrych i trudnych chwilach, szacunek dla wroga / przeciwnika (okazywany poprzez oferowanie walki o zwycięstwo lub śmierć w drodze walki) , heroizm w ostatnich chwilach życia – są obecne we wszystkich etosach i społecznościach wojowniczych.

Jednak Chrześcijaństwo dodało do nich nowy sens – walka nie z człowiekiem, lecz ze złem. To zafascynowało nawet japońskie elity . Chrześcijanie odegrali znaczącą rolę w promowaniu **Nowoczesnego Bushido** . Wśród nich byli Nitobe Inazō (1862-1933), Miyabe Kingo (1860-1951) I Uchimura Kanzō (1861-1930) [Piwowarski, Korzeniowski 2011: 97; *cf.* Takagi 1984; Kozyra 1995; Nowak 2007]. **Dorobkiem chrześcijaństwa jest umieszczenie w Nowoczesnym Bushido troski o drugiego człowieka, wiary, nadziei i miłości w stosunku do Boga. I jednocześnie odrzucenie rytualnego samobójstwa (seppuku) oraz obowiązku rewanżu....**To nadało drodze wojownika znacząco bardziej humanistyczny wymiar.

Sport kwalifikowany, sport „rekreacyjny”, sport dzieci czy sport niepełnosprawnych – w każdym z tych przypadków istota ludzka wraz z jej godnością postawione są w centrum uwagi. Przy okazji - nie da się zaprzeczyć, że ma w tym swój udział myśl i czynne świadectwo Jana Pawła II.

Ciało daje człowiekowi możliwość czynienia dobra. **Rycerskość zobowiązuje do służenia tylko i wyłącznie dobru.** Taki obraz wylania się z **Karty BUDO** zaprezentowanej 23 kwietnia 1987r przez organizację o nazwie **Nippon Budō Shingikai** i będącej swoistym kodeksem dzisiejszego samuraja / rycerza. **Drogą honorowego wojownika.**

W dużym skrócie i uproszczeniu - **adepci nie powinni popadać w skrajności** od arogancji i pychy – do zwątpienia i braku wiary – w zależności od czynionych postępów treningowych czy też wygranych / przegranych walk. **Rywalizacja sportowa – oraz jej wyniki – nie są celem samym w sobie**, a jedynie testem sprawności, szybkości i opanowania elementów technicznych. Adept musi mieć właściwe nastawienie przed walką (wolę walki ale i szacunek dla przeciwnika) jak i po walce – niezależnie od zwycięstwa czy przegranej.

Nauczanie sztuk walki – jak każdy proces nauki – zawiera w sobie pierwiastek rozwoju, podnoszenia wiedzy i umiejętności. Dlatego **rozwój osobowości adeptów jest podstawowym celem nauczyciela.**

W tym ujęciu wyniki zawodów nie mają podstawowego znaczenia. Techniczna perfekcja adepta (ów) jest celem drugorzędym. **Najważniejszy jest postęp osiągnięty na drodze do bycia lepszym człowiekiem.** Oczywiście – ciało, umiejętności techniczne i duchowość adepta powinny harmonijnie podążać w kierunku coraz wyższych poziomów mistrzostwa. Mistrzostwa w każdym wymiarze.

Filozofia IDO

..jest rozwinięciem etyki Nowoczesnego Budo na różne sztuki walki, pozycjonująca uniwersalne humanistyczne wartości w centrum zainteresowania, z **silnym naciskiem na dążenie do prawdy** (co przecież jest istotą uprawiania nauki) i **orientacją na ochronę życia** (co czyni ją zbliżoną do aksjologii chrześcijańskiej).

Wymiar duchowy drogi wojownika powinien być rozumiany jako istnienie duchowego królestwa, w którym toczony są najcięższe boje [Sieber, Cynarski, Litwiniuk 2007]. **Te boje to nasze codzienne wybory moralne.**

W czasie treningu osoba z którą trenujemy nie jest naszym przeciwnikiem, lecz partnerem. Razem rozwijamy nasze talenty i duchowość, wspólnie będąc odpowiedzialnymi za siebie nawzajem. To coś zupełnie innego, niż rywalizacja sportowa. To pozytywna współpraca, nie negatywna eliminacja. Filozofia IDO odrzuca kult siły i nieusprawiedliwionej agresji. Tak jak odrzuca rozwiązywanie konfliktów drogą siłową lub poprzez groźbę użycia siły.

Na podstawie:

Wojciech J. Cynarski, Moral values, and the people of the noble way of martial arts,

© *Idōkan Poland Association*

“IDO MOVEMENT FOR CULTURE. Journal of Martial Arts Anthropology”,

Vol. 14, no. 1 (2014), pp. 1–10 DOI: 10.14589/ido.14.1.1